

[Hans Knudsen.]

kr. kan koste skatteyderen det dobbelte eller måske det tredobbelte i skat af den indkomststigning, han har haft.

Disse grelle forhold vil forsvinde helt ved indførelsen af de nye beskatningsskalaer og de nye regler for børnetilskud. Børnetilskuddene, der nu nedsættes, når indtægten overstiger henholdsvis 5 000, 7 000 og 12 000 kr., og helt bortfalder ved en indtægt på 16 000 kr., vil efter forslaget aftage mere jævnt, indtil de som hidtil helt forsvinder ved 16 000 kr.s indtægt. Det er naturligvis en langt bedre ordning end den, vi har i øjeblikket. For børnetilskuddenes vedkommende kan ændringen kun ske ved en mindre nedsættelse af tilskuddene for indkomster på 14 000—16 000 kr. Iøvrigt sker der ikke anden ændring her, idet de samme beløb, der blev ydet i fjor og ydes i år, vil blive ydet også for det kommende år.

Hvad angår de to skalaer for forsørgere og ikke-forsørgere, er de formet således, at de er beregnet på at skulle give staten nøjagtigt den samme skatteindtægt, som de fire indkomstskatter tilsammen ville have givet. Jeg er her helt enig med finansministeren i, at sådan bør det også være. Vi har endnu ikke modtaget den økonomiske årsoversigt, og selvom den måske snart kan foreligge, giver den sikkert ikke grundlag for i den nuværende situation og i hvert fald ikke i øjeblikket at foretage nogen nedsættelse af den samlede skatteudskrivning.

Når man fastholder den uforandrede skatteudskrivning, sker der blot det, at bortfaldet af forsørgerfradragene, som var størst i København og mindst i landkommunerne, vil bevirke små skattnedsættelser i landkommunerne og til gengæld mindre forhøjelser i hovedstadsområdet, medens der vel — sådan omtrent da — er balance for købstæderne. Det er den slags små tekniske enkeltheder, som næppe har større betydning, og som vil være uundgåelige, når man skal bevare det samme skatteprovenu som hidtil.

Det var naturligvis behageligt, om man

kunne foretage reguleringerne på en sådan måde, at der overhovedet ikke blev tale om stigninger for nogen af indkomstgrupperne. Det kan man naturligvis også, og vi ved fra udvalgsarbejdet, at der foreligger et andet skalaudkast netop efter disse retningslinier, et skalaudkast, der praktisk talt giver regulering nedefter for alle mellemindkomsterne. En gennemførelse af denne skala ville imidlertid medføre en mindreindtægt for statskassen på 25 mill. kr. Jeg forstår udmærket, at den højtærede finansminister ikke har villet foreslå denne skala, uden at der i hvert fald på anden måde blev anvist dækning for nedgangen på de 25 mill. kr. Jeg har også forstået venstre sådan — i hvert fald venstres ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — at man fra den side foretrækker den af ministeren foreslåede skala, der giver udligning. Jeg går ud fra, at det ikke er, fordi denne skala giver størst fordel til skatteyderne i landkommunerne. Den anden skala vil naturligvis give en mindre nedgang for skatteydere over hele landet. Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til finansministerens forslag, idet jeg dog vil gå ud fra, at der under udvalgsarbejdet vil blive mulighed for også at diskutere skala II, hvis der skulle vise sig mulighed for på anden måde at skaffe de 25 mill. kr. tilveje, som denne skala II vil koste i forhold til den foreslåede skala.

Ja, når jeg har sagt disse anerkendende ord om de foreliggende lovforslag, som må gennemføres ret hurtigt, fordi de skal have virkning for det skatteår, der begynder den 1. april, kan der også være grund til her at pege på, at forslagene slet ikke løser nogen af de temmelig store og meget påtrængende problemer i vor personbeskatning, som vi for tiden arbejder med i skattereformudvalget. Det næsten altoverskyggende problem om den for hårde beskatning af stigninger i indkomsterne er jo ikke klaret ved disse forslag. Det er ikke klaret, blot fordi man retter nogle af de mest iøjnefaldende ujævnheder ud i beskatningsskalaen. Vi har